

СТРАТЕГІЯ ЦИФРОВІЗАЦІЇ ВЗАЄМОДІЇ ГРОМАДИ І БІЗНЕСУ ЯК ФАКТОР КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ РЕГІОНУ

*А. В. Бессонова, Ph. D., доцент, НТУ «Дніпровська політехніка»,
sheloba17@gmail.com, orcid.org/0000-0003-4747-1187,*

*Л. С. Безугла, д. е. н., професор, НТУ «Дніпровська політехніка»,
Bezuhla.L.S@nmu.one, orcid.org/0000-0002-6520-4325,*

*М. В. Белобородова, к. е. н., доцент, НТУ «Дніпровська політехніка»,
bieloborodova.m.v@nmu.one, orcid.org/0000-0001-8329-7679*

Методологія дослідження. У процесі роботи використано комплекс наукових методів, що забезпечили глибоке розкриття досліджуваної проблематики. Метод аналізу і синтезу використано для дослідження поточного стану цифрової трансформації в Україні, виявлення сильних і слабких сторін у розбудові цифрової інфраструктури та сервісів для бізнесу й громад. Метод порівняння дозволив співставити регіональні результати цифровізації, зокрема дані Індексу цифрової трансформації територіальних громад, із загальнонаціональними тенденціями. Інструментарій структурно-функціонального підходу забезпечив можливість побудови авторської моделі цифрової взаємодії громади і бізнесу як складової стратегії підвищення регіональної конкурентоспроможності.

Результати. Доведено, що цифровізація взаємодії громади і бізнесу є одним із ключових факторів регіональної конкурентоспроможності, оскільки створює передумови для підвищення прозорості управління, спрощення процедур взаємодії та стимулювання підприємницької активності. Аналіз регіонального Індексу цифровізації громад свідчить про накопичений позитивний досвід цифровізації, здатний стати основою для формування типових моделей взаємодії громади і бізнесу. Запропонована модель цифрової взаємодії демонструє, що інтеграція інструментів електронного врядування, платформ відкритих даних, цифрових сервісів для підприємців та механізмів громадської участі створює синергійний ефект, який безпосередньо впливає на конкурентоспроможність регіонів.

Новизна. Вперше обґрунтовано адаптивну модель цифрової взаємодії громади і бізнесу, яка враховує специфіку воєнного та післявоєнного контексту розвитку України. На відміну від існуючих підходів, вона передбачає поєднання інноваційних технологій з механізмами громадського контролю, що дозволяє сформувати довіру між бізнесом, громадою та органами місцевого самоврядування. Розроблена модель розглядається як інструмент забезпечення економічної стійкості та фактор залучення інвестицій у регіони.

Практична значущість. Результати дослідження можуть бути використані органами державної влади та місцевого самоврядування при формуванні стратегій цифрової трансформації регіонів. Запропоновані підходи дозволяють підвищити ефективність електронного врядування, створити умови для розвитку підприємництва на основі цифрових сервісів, а також забезпечити більш прозорий та результативний процес відновлення територій у післявоєнний період. У ширшому контексті дослідження формує науково-практичне підґрунтя для розробки інтегрованої державної політики цифровізації, яка сприятиме не лише економічному зростанню, а й соціальній стабільності та стійкості України в умовах глобальних викликів.

Ключові слова: стратегія, цифровізація, громада, бізнес, регіон, конкурентоспроможність.

Постановка проблеми. Сучасні умови соціально-економічного розвитку регіонів України вимагають пошуку нових стратегічних орієнтирів, здатних забезпечити підвищення їхньої конкурентоспроможності та стійкості до кризових викликів. Одним із ключових напрямів у цьому контексті постає цифровізація як інструмент оптимізації взаємодії між громадою та бізнесом. Вона передбачає створення прозорих, ефективних і технологічно орієнтованих комунікаційних каналів, що дають змогу одночасно підвищувати інвестиційну привабливість регіону, розширювати можливості для локального підприємництва та формувати нову якість соціально-економічного партнерства.

Втім рівень цифрової трансформації в українських регіонах є вкрай нерівномірним, що обмежує доступ частини громад і бізнес-структур до сучасних інструментів комунікації та управління. Водночас у післявоєнний період саме цифрова інтеграція може стати важливим каталізатором відбудови та модернізації регіональних економік, адже вона здатна зменшити транзакційні витрати, забезпечити швидший обмін інформацією, а також створити нові форми співпраці між органами місцевого самоврядування, підприємствами й громадянським суспільством. У науковому дискурсі недостатньо уваги приділяється системному аналізу цифрових стратегій саме у площині трикутника «громада – бізнес – регіональна влада», тоді як саме ця взаємодія може стати основою для підвищення конкурентоспроможності регіону на національному й міжнародному рівнях. Це визначає актуальність дослідження, спрямованого на обґрунтування ролі цифровізації у створенні інноваційних моделей партнерства та формуванні конкурентних переваг регіонів України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У сучасних наукових працях значна увага приділяється дослідженню процесів цифрової трансформації та її впливу на економічний і соціальний розвиток. Так, Гомотюк А. та ін. [4] розглядають цифровізацію як багатогранний фактор розвитку, що визначає нові виклики для економіки та суспільства, тоді як Пушкар Т., Соболева Г. та Славута О. [5] підкреслюють роль цифрових технологій у підвищенні конкурентоспро-

можності підприємств. Аналогічно Бессонова А. В., Безугла Л. С. та Смесова В. Л. [6] аналізують цифрові стратегії у сфері гостинності, демонструючи можливості адаптації бізнесу до нових цифрових реалій.

Регіональний та міжнародний аспекти цифрової трансформації відображені у праці Гриценко К., Яценко В. та Могильної К. [7], які досліджують європейський досвід цифрових стратегій, а також Ігнат'євої І. та ін. [9], що акцентують на інноваційних підходах до стратегування розвитку регіонів. Сучасні дослідники також приділяють увагу стратегічним аспектам цифровізації: Корнага О. І. та Гарафонова О. І. [11] вивчають використання цифрових технологій у регіональному плануванні, тоді як Задорожний В. П. та ін. [13] аналізують цифровізацію адміністративних послуг. Окремі дослідження, зокрема Фаїзов А. В., Мацюра С. І. та Мікуліна М. О. [12], фокусуються на ролі цифровізації у забезпеченні економічної безпеки бізнесу.

Формулювання мети статті. Метою даної статті є обґрунтування стратегічних засад цифровізації взаємодії громади та бізнесу як чинника підвищення конкурентоспроможності регіонів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Аналіз практики різних регіонів України свідчить про наявність істотної нерівномірності у рівнях цифровізації. Великі міста демонструють активне впровадження електронних сервісів для бізнесу та громадян, зокрема у сферах реєстрації підприємницької діяльності, електронних закупівель чи доступу до муніципальних послуг. Водночас у менш розвинених громадах спостерігаються значні проблеми з цифровою інфраструктурою, низький рівень цифрової грамотності населення та обмеженість ресурсів для впровадження сучасних інформаційних рішень. Це формує цифровий розрив, який посилює соціально-економічну асиметрію між регіонами.

Серед ключових бар'єрів цифрової трансформації варто виділити інфраструктурні обмеження (нестача сучасних ІТ-мереж, недостатня швидкість інтернету у сільських громадах), фінансові проблеми (обмеженість місцевих бюджетів для цифрових проєктів), а також інституційні ви-

клики (брак узгодженої політики між центральними та місцевими органами влади, відсутність системної підтримки бізнес-асоціацій) [2]. Не менш важливою проблемою є кадровий дефіцит у сфері цифрових компетенцій, що стримує можливість ефективного впровадження інноваційних проєктів у громадах.

Попри зазначені труднощі, в Україні накопичено позитивний досвід цифрової взаємодії громади та бізнесу. Зокрема, в окремих регіонах упроваджуються електронні платформи для партисипативного бюджетування, відкриті портали для залучення інвестицій чи спеціалізовані додатки для моніторингу якості надання послуг. Такі приклади свідчать про потенціал розвитку цифрової взаємодії, проте їх масштабування

потребує узгодженої стратегії, інституційної підтримки та підвищення рівня цифрової інклюзії на регіональному рівні [3].

У 2025 році на платформі «Дія» вперше було проведено вимірювання рівня цифрової трансформації регіонів та територіальних громад [1] шляхом обчислення Індексу цифрової трансформації територіальних громад України, в рамках якого прийняли участь понад 1200 громад країни. Рівень цифрової трансформації визначався за шкалою від 0 до 100 балів, середній рівень по країні загалом становить 27,2 балів. Серед лідерів – Львівська область (45 балів), Київська область (37 балів), Харківська та Дніпропетровська області (36 балів). Результат проведеного дослідження наведено на рисунку 1:

Рис. 1. Індекс цифрової трансформації територіальних громад України за I півріччя 2025 року, загалом по областях

Джерело: [1]

Ці дані підкреслюють, що цифрова взаємодія громади та бізнесу має стати ключовим фактором підвищення конкурентоспроможності регіонів. Високий рівень цифрової інтеграції сприяє не лише кращому доступу бізнесу до адміністративних та муніципальних сервісів, але й формує більш прозоре інвестиційне середовище, розширює можливості для партисипативного управління та підвищує якість життя громадян.

Таким чином, цифровізація виступає не лише технічним, а й стратегічним інструментом регіонального розвитку.

На цьому тлі актуальним завданням стає формування моделі цифрової взаємодії громади та бізнесу, яка може бути використана як практичний інструмент посилення національної та регіональної конкурентоспроможності. У наступному розділі буде розглянуто концептуальні засади такої мо-

делі, її структурні елементи та можливості інтеграції у регіональну політику.

У процесі розробки ефективної моделі цифрової взаємодії громад і бізнесу важливо врахувати як інституційні, так і технологічні чинники, що визначають результативність цього процесу [4]. Для структуризації можна

виділити ключові блоки, які взаємодіють між собою та формують цілісну систему. У таблиці подано основні елементи такої моделі, інструменти їх реалізації та стратегічне значення для підвищення конкурентоспроможності регіону.

Таблиця 1

Модель цифрової взаємодії громади та бізнесу як інструмент підвищення конкурентоспроможності регіону

Блок моделі	Елементи та інструменти	Значення для регіону
Інституційний	Нормативно-правова база; публічно-приватне партнерство; цифрові стратегії розвитку регіонів.	Створення стабільного середовища для взаємодії громади та бізнесу, підвищення довіри інвесторів.
Технологічний	Платформи «Дія», регіональні цифрові портали; інструменти Big Data та аналітики; цифровий банкінг; електронні сервіси для бізнесу.	Оптимізація управлінських процесів, скорочення транзакційних витрат, підвищення прозорості.
Економічний	Цифрові інвестиційні платформи; податкові стимули для цифровізації; регіональні стартап-інкубатори.	Активізація ділової активності, залучення інвестицій, розвиток інноваційного середовища.
Соціальний	Електронна демократія; онлайн-консультації з громадою; цифрова освіта та підвищення компетентностей.	Зміцнення соціального капіталу, зростання довіри до влади, формування цифрової культури.
Комунікаційний	Цифрові хаби; бізнес-форуми онлайн; інтегровані інформаційні системи.	Посилення партнерства громади та бізнесу, розвиток горизонтальних зв'язків між регіонами.

Джерело: авторська розробка

Ефективність запропонованої моделі та її складових визначається як послідовністю впровадження, так і ступенем взаємозалежності окремих елементів. Інституційний блок є критично важливим у короткостроковій перспективі, оскільки без нормативно-правової визначеності та механізмів публічно-приватного партнерства цифрові ініціативи ризикують залишитися фрагментарними або неконсолідованими. На практиці це означає першочергову необхідність приведення місцевих стратегій у відповідність до національної цифрової політики, встановлення стандартів взаємодії для регіональних порталів та запровадження прозорих процедур залучення приватних ІТ-партнерів [5]. Очікуваним результатом має стати зростання довіри інвесторів і зниження транзакційних витрат при реалізації спільних проєктів.

Технологічний блок формує операційну основу моделі й у короткому періоді потребує інвестицій у доступну й надійну інфраструктуру. У регіонах з дефіцитом широкопasmового інтернету пріоритетом має стати розгортання базових мережевих рішень та забезпечення інтеграції локальних

систем із національними платформами (зокрема «Дія»), з урахуванням вимог інтероперабельності через відкриті API й стандарти обміну даними. Середньостроково технологічна складова має розвиватися у напрямі запровадження інструментів аналітики, що дозволять місцевим адміністраціям і бізнесу приймати рішення на підставі доказових даних [6]; цього ж часу потребує й посилення кібербезпеки та захисту персональних даних як умов стійкої цифрової взаємодії.

Економічний блок слід розглядати як механізм мобілізації ресурсів і стимулювання приватної ініціативи. В умовах обмежених місцевих бюджетів пріоритетом стає створення фінансових інструментів, які поєднують державні гарантії з приватними інвестиціями: муніципальні та відновлювальні облигації, регіональні венчурні й інфраструктурні фонди, податкові пільги для цифрових стартапів. У короткому періоді ці механізми допомагають запуснути пілотні проєкти; у середньому й довгостроковому горизонтах вони сприяють формуванню екосистеми інновацій, яка збільшує додану

вартість локальної економіки та привабливість регіону для стратегічних інвесторів [7].

Соціальний блок визначає умови прийняття цифрових рішень громадою й забезпечує їхню легітимність. Інвестиції у цифрову освіту, підвищення цифрової грамотності й доступність електронних сервісів критичні для подолання цифрового розриву між міськими та сільськими територіями. Невідкладними заходами є програми перепідготовки, ініціативи з цифрової інклюзії для вразливих груп та забезпечення доступу до публічних сервісів у зручних форматах. Соціальна складова є також вирішальною для партисипативних механізмів управління [8], адже лише залучена громада забезпечує сталість і масштабування успішних цифрових рішень.

Комунікаційний блок виступає каталізатором координації й трансферу знань між регіонами. Цифрові хаби, онлайн-платформи для обміну кращими практиками, віртуальні бізнес-форуми та інтегровані інформаційні системи сприяють швидкому поширенню успішних рішень і створенню мережових ефектів. У короткостроковій перспективі має сенс інвестувати в кілька регіональних демонстраційних хабів, які б виконували роль локальних осередків впровадження й поширення технологій; у довгостроковій – формувати міжрегіональні альянси, що дозволять консолідувати ресурси й проекти на більш масштабному рівні [9].

Інтеграція вищезазначених блоків вимагає чіткої послідовності дій і розуміння часових пріоритетів. У проміжку 0–12 місяців доцільно фокусуватися на правовому та інфраструктурному підґрунті: розробка регіональних цифрових стратегій, стандартизація інтерфейсів, базове покриття інтернетом у найбільш уразливих громадах та запуск пілотів взаємодії «громада–бізнес» на основі наявних платформ. У горизонті 1–3 років має відбутися масштабування успішних пілотних рішень, запуск фінансових інструментів для цифровізації, системне підвищення цифрових компетенцій і впровадження аналітичних інструментів. Довгострокова перспектива (>3 років) передбачає трансформацію регіональної економіки через цифрову інфраструктуру, інноваційні

кластери та сталий потоковий механізм приватно-публічного співфінансування.

Моніторинг і оцінювання прогресу мають базуватися на наборах індикаторів, які охоплюють технічні, економічні та соціальні аспекти: рівень доступності інтернету (покриття та середня швидкість), індекс цифрової участі громадян, кількість цифрових транзакцій муніципалітетів, частка місцевих бюджетів, спрямованих на цифрові проекти, а також обсяги приватних інвестицій у цифрову економіку регіону. Важливо також враховувати якісні показники – рівень задоволеності бізнесу місцевими цифровими сервісами та ступінь довіри громадян до електронних інструментів [10]. Необхідним компонентом успіху є управління ризиками: питання кібербезпеки, захист персональних даних, ризики технологічної замкнутості на одному вендорі і ризики посилення соціальної нерівності через цифрове відчуження. Політика має включати заходи з кіберзахисту, регулювання в області даних (data governance), вимоги до інтероперабельності та програми компенсаторної підтримки для найменш забезпечених верств населення.

З урахуванням вищесказаного, пріоритети для України в поточній стадії розвитку мають виглядати так: у короткому періоді – інституційна консолідація та базова інфраструктура; у середньому – фінансові інструменти та цифрова освіта; у довгостроковому – формування інноваційних кластерів і повна інтеграція в національні й міжнародні цифрові екосистеми. Реалізація цієї послідовності дозволить перетворити цифровізацію взаємодії громади й бізнесу на фактор регіональної конкурентоспроможності та стійкості [11], зменшити територіальні диспропорції та створити основу для інклюзивного економічного зростання.

Перспективи вдосконалення стратегії цифровізації взаємодії громади і бізнесу в Україні безпосередньо пов'язані з умовами воєнного та післявоєнного періодів. Війна актуалізувала потребу у швидкій та прозорій комунікації між органами місцевого самоврядування, бізнесом і громадянами, що вимагає від цифрових платформ підвищеної надійності, кіберстійкості та здатності працювати в умовах обмежених ресурсів. Зокрема, досвід останніх років показав, що

цифрові рішення стають критичним елементом не лише економічної, а й національної безпеки, адже саме через електронні сервіси здійснюється моніторинг гуманітарних потреб, підтримка внутрішньо переміщених осіб, координація логістики та оперативне залучення бізнесу до програм відновлення [12].

У післявоєнний період цифровізація повинна стати системним інструментом регіонального розвитку. Йдеться не лише про технічне вдосконалення платформ, а й про формування цілісної стратегії, яка інтегруватиме цифрові сервіси у всі ключові сфери соціально-економічного життя. Це передбачає створення єдиних регіональних електронних екосистем, у яких громада матиме доступ до адміністративних та соціальних послуг, а бізнес – до платформ для партнерства, фінансування, пошуку кадрів та участі в регіональних проєктах [13]. Важливим напрямом є розвиток «цифрового мосту» між громадами та міжнародними інституціями, що дозволить швидше залучати іноземні інвестиції й донорські кошти, а також підвищить прозорість їхнього використання.

У перспективі стратегія цифровізації повинна передбачати ширше використання інструментів штучного інтелекту, аналітики великих даних та блокчейн-технологій для підвищення довіри до публічних рішень і мінімізації корупційних ризиків. В умовах післявоєнного відновлення це набуває особливої ваги, адже прозорість процесів стане ключовою передумовою залучення приватного капіталу та міжнародної допомоги. Особливої уваги заслуговує розвиток цифрової інклюзії: у багатьох громадах, особливо тих, що постраждали від бойових дій, існує цифровий розрив, подолання якого є передумовою справедливого відновлення [14]. Таким чином, перспективи вдосконалення стратегії цифровізації взаємодії громади і бізнесу в Україні слід розглядати у двох взаємопов'язаних вимірах. Перший – безпековий, що передбачає гарантії стійкості цифрових систем навіть у кризових ситуаціях. Другий – розвитковий, зорієнтований на побудову довгострокової конкурентоспроможності регіонів за рахунок гнучких, інноваційних та інклюзивних цифрових екосистем. Поєднання цих підходів створить основу для які-

сного відновлення країни та інтеграції її регіонів у сучасні глобальні економічні процеси.

Висновки. Цифровізація взаємодії громади та бізнесу в умовах сучасних трансформацій набуває стратегічного значення для формування конкурентоспроможності регіонів. Аналіз поточного стану цифрових процесів в Україні, зокрема оцінка рівня цифрової трансформації територіальних громад, засвідчив наявність значного потенціалу, але водночас і суттєвих розривів між окремими регіонами. Це свідчить про потребу у створенні єдиної методології та комплексних механізмів цифрової політики, що враховуватимуть специфіку розвитку місцевих економік.

Перспективи вдосконалення стратегії цифровізації передбачають формування регіональних цифрових екосистем, інтегрованих у національний та міжнародний простір. Ключову роль у цьому відіграватиме не лише технічна модернізація, а й підвищення цифрової грамотності населення, створення інклюзивних сервісів та забезпечення кіберстійкості інфраструктури. У післявоєнний період цифрова взаємодія громад і бізнесу має стати інструментом прозорого управління відновлювальними процесами, механізмом залучення інвестицій та інновацій, а також засобом посилення довіри між усіма учасниками соціально-економічних відносин. Цифровізація виступає не лише технологічним трендом, а й довгостроковим фактором соціально-економічної стійкості України. Її подальший розвиток сприятиме формуванню сучасної моделі регіональної конкурентоспроможності, яка поєднуватиме ефективність, відкритість та інноваційність, забезпечуючи Україні гідне місце в глобальному цифровому просторі.

Література

1. Портал «Цифрова громада». Індекс цифрової трансформації територіальних громад України. URL: <https://hromada.gov.ua/index>
2. Koshkalda I., Anopriienko T., Klochko T., Bieloborodova M., Bessonova A. The Comprehensive Plan of the Territory Spatial Development as a Prospective Plan of United Territorial Communities Development. *Review of Economics and Finance*. 2022. Vol. 20. Pp. 617-622. DOI: <https://doi.org/10.55365/1923.x2022.20.71>

3. Bondarenko L. Directions for strengthening the competitive-ness of the Dnipro city through the development of the tourist product. *Modern engineering and innovative technologies*. 2024. Vol. 36. Pp. 21-32. DOI: <https://doi.org/10.30890/2567-5273.2024-36-00-010>

4. Гомотюк А., Можук В., Батюк О., Сіранчук В. Цифрова трансформація як фактор розвитку: виклики для економіки та суспільства. *Економічний аналіз*. 2024. Том 34. Вип. 4. С. 511-522. DOI: <https://doi.org/10.35774/econ2024.04.511>

5. Пушкар Т., Соболева Г., Славута О. Цифровізація як фактор забезпечення конкурентоспроможності підприємства. *Сталий розвиток економіки*. 2023. Вип. 2(47). С. 165-170. DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2023-47-24>

6. Бессонова А.В., Безугла Л.С., Смесова В.Л. Цифрові стратегії для підвищення конкурентоспроможності закладів гостинності. *Причорноморські економічні студії*. 2024. Вип. 89. С. 224-230. DOI: <https://doi.org/10.32782/bses.89-39>

7. Гриценко К., Яценко В., Могилина К. Досвід ЄС щодо розроблення та впровадження стратегічних документів цифрової трансформації на національному рівні. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2024. Том 103. Вип. 5. DOI: <https://doi.org/10.33407/itlt.v103i5.5792>

8. Сенишин О.С., Ільків Н.В., Угольков Є.О. Стратегічні напрями взаємодії бізнесу, громадських організацій і держави в часи динамічних змін. *Економіка та суспільство*. 2023. Вип. 56. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-56-94>

9. Ignatieva I., Serbenivska A., Orel A., Bieloborodova M., Bondarenko L. Innovative Approaches in the System of Regional Development Strategizing. *Review of Economics and Finance*. 2022. Vol. 20. Pp. 605-611. DOI: <https://doi.org/10.55365/1923.x2022.20.69>

10. Васильєва Н.Б., Нижниченко Я.Є., Заболотна О.С. Вплив цифровізації на трансформацію бізнес-моделей у традиційних галузях економіки. *Академічні візії*. 2024. Вип. 37. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.14197967>

11. Корнага О.І., Гарафонов О.І. Цифрові технології у стратегічному плануванні регіонального розвитку. *Економічний простір*. 2025. Вип. 199. С. 214-219. DOI: <https://doi.org/10.30838/EP.199.214-219>

12. Фаїзов А.В., Мацюра С.І., Мікуліна М.О. Вплив цифровізації на стратегії забезпечення економічної безпеки бізнесу в Україні. *Здобутки економіки: перспективи та інновації*. 2025. Вип. 17. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.15333050>

13. Задорожний В.П., Мирошніченко А.І., Сапін А.О. Стратегічні аспекти цифровізації адміністративних послуг. *Економіка і регіон*. 2024. Вип. 4(95). С. 75-81. DOI: [https://doi.org/10.26906/EiR.2024.4\(95\).3609](https://doi.org/10.26906/EiR.2024.4(95).3609)

14. Васильєва Т.М., Костецький П. Механізми підвищення цифрової інклюзії населення для забезпечення інформаційної безпеки держави. *Економіка і регіон*. 2023. Вип. 3(90). С. 139-145. DOI: [https://doi.org/10.26906/EiR.2023.3\(90\).3040](https://doi.org/10.26906/EiR.2023.3(90).3040)

References

1. Portal «Tsyfrova hromada» [Digital Community]. Indeks tsyfrovoi transformatsii terytorialnykh hromad Ukrainy. Retrieved from <https://hromada.gov.ua/index>

2. Koshkald, I., Anoprienko, T., Klochko, T., Bieloborodova, M., & Bessonova, A. (2022). The Comprehensive Plan of the Territory Spatial Development as a Prospective Plan of United Territorial Communities Development. *Review of Economics and Finance*, Issue 20, 617-622. <https://doi.org/10.55365/1923.x2022.20.71>

3. Bondarenko, L. (2024). Directions for strengthening the competitive-ness of the Dnipro city through the development of the tourist product. *Modern engineering and innovative technologies*, Issue 36, 21-32. <https://doi.org/10.30890/2567-5273.2024-36-00-010>

4. Homotiuk, A., Mozhuik, V., Batiuk, O., & Si-ranchuk, V. (2024). Tsyfrova transformatsiia yak faktor rozvytku: vyklyky dlia ekonomiky ta suspilstva. *Ekonomichnyi Analiz*, T. 34, Issue 4, 511-522.

5. Pushkar, T., Soboliev, H., & Slavuta, O. (2023). Tsyfrovizatsiia yak faktor zabezpechennia konkurentospromozhnosti pidpriemstva. *Stalyi rozvytok ekonomiky*, Issue 2(47), 165-170. <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2023-47-24>

6. Bessonova, A.V., Bezuhla, L.S., & Smiesova, V.L. (2024). Tsyfrovi stratehii dlia pidvyshchennia konkurentospromozhnosti zakladiv hostynnosti. *Prychornomorski ekonomichni studii*, Issue 89, 224-230. <https://doi.org/10.32782/bses.89-39>

7. Hrytsenko, K., Yatsenko, V., & Mohylina, K. (2024). Dosvid YeS shchodo rozroblennia ta vprova-dzhennia stratehichnykh dokumentiv tsyfrovoi transformatsii na natsionalnomu rivni. *Informatsiini tekhnolohii i zasoby navchannia*, T. 103, Issue 5. <https://doi.org/10.33407/itlt.v103i5.5792>

8. Cenyshyn, O.S., Ilkiv, N.V., & Uholkov, Ye.O. (2023). Stratehichni napriamy vzaiemodii biznesu, hromadskykh orhanizatsii i derzhavy v chasy dynamichnykh zmin. *Ekonomika ta suspilstvo*, Issue 56. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-56-94>

9. Ignatieva, I., Serbenivska, A., Orel, A., Bieloborodova, M., Bondarenko, L. (2022). Innovative Approaches in the System of Regional Development Strategizing. *Review of Economics and Finance*, issue 20, 605-611. <https://doi.org/10.55365/1923.x2022.20.69>

10. Vasylieva, N.B., Nyzhnychenko, Ya.Ie., & Zabolotna, O.S. (2024). Vplyv tsyfrovizatsii na transformatsiiu biznes-modelei u tradytsiinykh haluziakh ekonomiky. *Akademichni vizii*, Issue 37. <https://doi.org/10.5281/zenodo.14197967>

11. Kornaha, O.I., & Harafonova, O.I. (2025). Tsyfrovi tekhnolohii u stratehichnomu planuvanni rehionalnoho rozvytku. *Ekonomichnyi prostir*, Issue 199, 214-219. <https://doi.org/10.30838/EP.199.214-219>

12. Faizov, A.V., Matsiura, S.I., & Mikulina, M.O. (2025). Vplyv tsyfrovizatsii na stratehii zabezpechennia ekonomichnoi bezpeky biznesu v Ukraini. *Zdobutky ekonomiky: perspektyvy ta innovatsii*, Issue 17. <https://doi.org/10.5281/zenodo.15333050>

13. Zadorozhnyi, V.P., Myroshnychenko, A.I., & Sapin, A.O. (2024). Stratehichni aspekty tsyfrovizatsii administratyvnykh posluh. *Ekonomika i rehion*, Issue

4(95), 75-81.
[https://doi.org/10.26906/EiR.2024.4\(95\).3609](https://doi.org/10.26906/EiR.2024.4(95).3609)
 14. Vasylieva, T.M., & Kostetskyi, P. (2023).
 Mekhanizmy pidvyshchennia tsyfrovoy inkliuzii nase-

lennia dlia zabezpechennia informatsiinoi bezpeky derzhavy. *Ekonomika i rehion*. Issue 3(90), 139-145.
[https://doi.org/10.26906/EiR.2023.3\(90\).3040](https://doi.org/10.26906/EiR.2023.3(90).3040)

STRATEGY FOR DIGITALIZATION OF COMMUNITY-BUSINESS INTERACTION AS A FACTOR OF REGIONAL COMPETITIVENESS

A. V. Bessonova, *Ph. D (Econ.)*, Associate Professor, Dnipro University of Technology,
 L. S. Bezuhla, *D.E.*, Professor, Dnipro University of Technology,
 M. V. Bieloborodova, *Ph. D (Econ.)*, Associate Professor, Dnipro University of Technology

Methods. In the process of work, a set of scientific methods was used, which provided a deep disclosure of the researched issues. The method of analysis and synthesis was used to study the current state of digital transformation in Ukraine, to identify strengths and weaknesses in the development of digital infrastructure and services for business and communities. The comparison method allowed to compare regional results of digitalization, in particular data from the Digital Transformation Index of Territorial Communities, with national trends. The tools of the structural-functional approach provided the opportunity to build the author's model of digital interaction between the community and business as a component of the strategy for increasing regional competitiveness.

Results. It has been proven that the digitalization of community-business interaction is one of the key factors of regional competitiveness, as it creates the prerequisites for increasing the transparency of management, simplifying interaction procedures and stimulating entrepreneurial activity. Analysis of the regional Community Digitalization Index indicates the accumulated positive experience of digitalization, which can become the basis for the formation of typical models of community-business interaction. The proposed model of digital interaction demonstrates that the integration of e-government tools, open data platforms, digital services for entrepreneurs and public participation mechanisms creates a synergistic effect that directly affects the competitiveness of regions.

Novelty. An adaptive model of digital interaction between the community and business has been substantiated, which considers the specifics of the military and post-war context of the development of Ukraine. Unlike existing approaches, it involves a combination of innovative technologies with mechanisms of public control, which allows building trust between business, the community and local governments. The developed model is considered as a tool for ensuring economic sustainability and a factor in attracting investment to the regions.

Practical value. The results of the study can be used by state authorities and local governments in the formation of strategies for the digital transformation of regions. The proposed approaches allow to increase the efficiency of e-government, create conditions for the development of entrepreneurship based on digital services, and ensure a more transparent and effective process of restoration of territories in the post-war period. In a broader context, the study forms a scientific and practical basis for the development of an integrated state policy of digitalization, which will contribute not only to economic growth, but also to social stability and resilience of Ukraine in the face of global challenges.

Keywords: strategy, digitalization, community, business, region, competitiveness.

Надійшла до редакції 06.09.25 р.